

Sygn. akt: I C 937/15 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Jarocinie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Magdalena Tyrakowska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Anna Wlazik

po rozpoznaniu w dniu 22 grudnia 2015 r. w Jarocinie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank (...) S.A. we W.

przeciwko K. M.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego K. M. na rzecz powoda (...) Bank (...) S.A. we W. kwotę 3 162,94 zł (trzy tysiące sto sześćdziesiąt dwa złote 94/100) wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od kwoty 2 714,70 zł od dnia 04 lipca 2015r. do dnia zapłaty
- zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 141,38 zł (sto czterdzieści jeden złotych 38/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania

SSR Magdalena Tyrakowska

Sygn. akt I C 937/15 upr

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 14.07.2015r. powód (...) Bank (...) S.A. W. wniósł o zasądzenie od pozwanego K. M. kwoty 3162,94zł wraz z umownymi odsetkami od kwoty 2714,70zł obliczonymi wg 4.00- krotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 04.07.2015r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu. W uzasadnieniu powód podniósł, że w dniu 31.07.2013r. udzielił pozwanemu kredytu nr (...), w ramach którego pozwany otrzymał kredyt w wysokości 3201,22zł. Pozwany był zobowiązany do spłaty kredytu zgodnie z harmonogramem spłaty kredytu na podstawie zawartej umowy. Pomimo wezwań i monitów pozwany nie wywiązał się z obowiązku spłaty. W związku z czym po upływie terminu, do którego pozwany był zobowiązany uregulować zadłużenie, całość zadłużenia stała się wymagalna. Przed skierowaniem sprawy na drogę sądową powód wezwał pozwanego do zapłaty. Powód dochodzi należności objętych pozwem na podstawie wyciągu z ksiąg banku z dnia 03.07.2015r., na którą składają się należność główna w kwocie 2714,70zł, odsetki za okres od dnia 31.07.2013r. do dnia wystawienia wyciągu z ksiąg banku w kwocie 303,24zł, koszty, opłaty, prowizje w kwocie 145,00zł (k.2-5).

Sąd Rejonowy w Lublinie wobec braku podstaw do wydania nakazu zapłaty przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Jarocinie (k.9).

Pozwany K. M. na rozprawie dnia 22 grudnia 2015r. oświadczył, że chciałby aby rozłożyć mu płatność na raty po 150,00zł - 170,00zł miesięcznie (k.41).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony w dniu 31.07.2013r. zawarły umowę kredytu nr (...).

(dowód: umowa k. 26-29, harmonogram spłat k.30, zestawienie spłat k.31)

Powyższa umowa została wypowiedziana pismem z dnia 4 maja 2015r.

(dowód: wypowiedzenie wraz z dowodem doręczenia k.33-34)

Wysokość zadłużenia pozwanego wynosi na dzień wystawienia wyciągu z ksiąg banku łącznie 3162,94zł.

(dowód: wyciąg z ksiąg banku z dnia 03.07.2015r. k.32)

Pozwany K. M., jest osoba niedosłyszająca, utrzymuje się z renty socjalnej w wysokości 630,00zł. nie ma nikogo na utrzymaniu, mieszka z rodzicami i prowadzi z nimi wspólne gospodarstwo domowe. Pozwany spłaca pożyczki zaciągnięte w S. Banku. Z renty przeznacza i przekazuje rodzicom kwotę 400,00zł miesięcznie na życie. Zwracał się do powoda z prośbą o rozłożenie płatności zadłużenia na raty, ale bezskutecznie.

(dowód: zeznania pozwanego K. M. 00:08:44-00:17:14)

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie w/w dowodów.

Sąd zważył, co następuje:

Ustalenia faktyczne wskazują, iż strony łączyła umowa pożyczki. Stosownie do treści art. 720 § 1 k.c., przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący pożyczkę zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Faktem przyznanym jest, iż pozwany nie przestrzegał obowiązku spłaty zadłużenia zgodnie z postanowieniami umownymi, przy czym zaległość przekroczyła dwa okresy płatności. Z tego względu każde opóźnienie w spłacie rat powodowało powiększenie się kwoty zadłużenia o odsetki karne. W tej sytuacji powód skorzystał z uprawnienia przewidzianego w art. 14 ustawy o kredycie konsumenckim (ustawa z dnia 20.07.2001r., Dz.U. Nr 100, poz. 1081 z 2001r ze zm. – w brzmieniu obowiązującym w dacie zawarcia umowy - zgodnie bowiem z art. 66. 1. Ustawy o kredycie konsumenckim z dnia 12 maja 2011r. do umów zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe- Dz.U. z 17.06.2011r., Nr 126, poz.715) i pisemnie wezwał pozwanego do zapłaty, a następnie wypowiedział umowę pożyczki. Wypłacone kwoty stały się wymagalne. Pozwany nie zareagował na pisemne wezwanie do zapłaty. Na skutek wygaśnięcia umowy na pozwanym ciążył od dnia następnego obowiązek zwrotu pożyczki wraz z należnymi odsetkami.

Pozwany nie kwestionował faktu zawarcia umowy ani nie spłacenia zadłużenia. Powód szczegółowo wykazał składowe zadłużenia, ilość i sumę wpłat dokonanych przez pozwanego.

Pozwany oświadczył, że z uwagi na sytuację materialną jest w stanie spłacać zadłużenie po 150,00zł -170,00zł miesięcznie. W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie nie zachodzą przesłanki do zastosowania art. 320 k.p.c. Przepis ten wymaga zaistnienia szczególnie uzasadnionych okoliczności. Pozwany jako okoliczności uzasadniające rozłożenie na raty wskazuje swoją sytuację życiową, a zwłaszcza fakt, że osiąga niewielki dochód z renty socjalnej i nie ma żadnych oszczędności. Należy mieć na uwadze, iż spłata pożyczki miała zgodnie z umową i porozumieniem następować

w ratach, jednakże pozwany mimo tego nie spłacał żadnych kwot, fakt ten przemawia za nie przychyleniem się do wniosku pozwanego.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie powołanych przepisów orzeczono jak w pkt 1 sentencji wyroku.

O kosztach Sąd orzekł zgodnie z art. 98§1k.p.c. na należne powodowi koszty złożyła się opłata od pozwu w wysokości 100,00z oraz kwota 7,38zł opłaty notarialnej za poświadczenie zgodności odpisu dokumentów z oryginałem oraz kwota 34,00zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

/-/ M.Tyrakowska